

[Lynnerup Nielsen.]

Begrundelsen for det fremsatte lovforslag er, at flere arbejdsløhedskasser er sådan økonomisk stillet, at såfremt forhøjelse af dagpengesatserne pr. 1. april d. å. skal kunne finde sted, vil en forhøjelse af kontingenterne uvægerligt blive følgen.

Kontingenterne for arbejdsløhedskassernes medlemmer har efterhånden nået en sådan højde, at yderligere kontingentbyrder vil føles overordentlig hårdt og er langt ud over det rimelige.

Den prisstigning, som har fundet sted — og som naturligt resulterer i dagpengeforhøjelsen —, finder vi urimelig, så meget mere som arbejdsløhedskassekontingentet udgør en betydeligt større del af indtægten; tidligere har det været sådan, at kontingentet pr. uge til såvel forbund som arbejdsløhedskasse udgjorde en normal timefortjeneste, men dette holder ikke stik mere, kontingentet kan være forskelligt indenfor de enkelte fags kasser, men fælles for dem alle er, at kontingentet i dag langt overstiger en timefortjeneste. Kontingenterne til arbejdsløhedskasserne er ikke ajourført med timefortjenesten, men har langt overskredet denne.

Vi finder lovforslaget særlig nødvendigt og påkrævet, da arbejdsløhedskontingentet har nået en sådan højde, at grænsen nu må være nået. I Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse, der omfatter mere end en trediedel af samtlige kassers medlemmer, er stillingen den, at kontingentet skal forhøjes med 60 øre pr. uge til arbejdsløhedsforsikringen, og dette på et tidspunkt, hvor tusinder af kassens medlemmer ligger på ugelønninger af 125 kr. pr. uge, og hvor der for tiden er en ledighed på 85 000 af dette forbunds medlemmer. Det samlede kontingent til såvel forbund som arbejdsløhedsforsikring vil være varierende de enkelte afdelinger imellem, men det samlede kontingent vil komme til at udgøre et beløb fra 5 til 7 kr. ugentlig.

En kontingentforhøjelse, der finder sted nu, er urimelig, så meget mere som en stærk forringelse af leveforholdene har fundet sted for alle lønarbejdere ved prisstigningerne, medens lønnen først reguleres lang tid efter. Hertil kommer indskrænkninger i de sociale goder, og jeg skal blot henvise til forslaget om skolebespisningen, der befinder sig i et udvalg, og som søges forringet; der er tillige brændselshjælpen, som sidste vinter blev vedtaget, og som kunne ydes arbejdsløhedsforsikrede efter et nærmere fastsat omfang af ledighed, og

selvom et lignende lovforslag også er fremsat i denne vinter, så får man ikke indtrykket af, at det betragtes som nogen hastelov, der kunne give den hårdt tiltrængte hjælp netop nu, hvor trangen er særlig og kulden er tilstede.

Det foreliggende forslag tager som sagt sigte på, at de forestående kontingentforhøjelser vil kunne undgås i arbejdsløhedskasserne.

Jeg skal hermed på mit partis vegne forelægge forslaget til velvillig behandling her i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om børnetilskud.

Valgt blev: *H. C. Hansen, Holger Eriksen, Kai Jensen, Kjældgaard, Hans Knudsen, M. Larsen, Edel Saunte, Øllgaard, Søren Andersen, Krogh, Poul Møller, Erna Sørensen, Gottschalck-Hansen, Axel Sørensen og Kjældgaard Iversen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til beslutning af rigsdagen i henhold til lov nr. 112 af 9. marts 1917 om „Kongeriet Danmarks Hypotekbank“ § 13. (Regnskabsåret 1949—50).

(Første behandling findes i tidenden sp. 2676; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 435).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til rigsdagsbeslutning vedtoges enstemmigt med 89 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet landstinget meddelelse om denne vedtagelse.

De følgende tre sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.